

<https://www.arbetaren.se/2023/09/11/tidogangets-hittills-svaraste-huvudvark>

Återgivet i **Gandhi today**.

Jan Wiklund frågar sig om detta är starten på Civil olydnad i Sverrige. Han skriver: 10 september 2023 påbörjades förhoppningsvis den största folkliga civila olydnaden i Sveriges historia, sedan arbetarrörelsens födelse i början av förra århundradet. Organisationerna och nätverken som stod bakom [Demonstration: Stoppa angiverilagen!](#) 🔥 representerade **2,5 miljoner yrkesarbetande människor**.

Tidögängets hittills svåraste huvudvärk

av Johan Apel Röstlund i Arbetaren 11 sept. 2023

Frågan om den så kallade angiverilagen ser ut att bli den blåbruna regeringens hittills svåraste nöt att knäcka. Vad ska de göra när anställda vägrar ange? Byta ut dem? Det kryllar inte direkt av sjuksyrror, lärare och barnmorskor att ta deras plats. Makten att stoppa ett framväxande angiverisamhälle ligger i välfärdsarbetarnas händer.

Golare har inga polare. Förslaget som syftar till att kasta in Sverige i något slags postapokalyptiskt DDR-samhälle där läkare, lärare, bibliotekarier och andra offentlighetsanställda ska gå från att vårda, undervisa och öka barns läslust till att skvallra för staten så snart de misstänker att någon inte har sina papper i ordning har fått hård kritik och motståndet växer för varje dag.

Förutom att öka mångas redan tuffa arbetsbörda är det naturligtvis etiskt åt helvete att skicka folk som söker vård tillbaka till krig och tortyr.

Under söndagens demonstration i Stockholm samlades därför tusentals personer för att sätta ner foten, för nu får det faktiskt vara nog.

Människorättsorganisationer, civilsamhälle och den samlade fackföreningsrörelsen var på plats och budskapet var enkelt.

”Jag är sjuksköterska, inte gränspolis” och ”rör inte min elev”.

Tidöpartierna fortsätter dock försvara sig med näbbar och klor men lär få det hett om öronen, om lagen klubbas igenom.

– Vi har pratat massa om det här på jobbet. Vad ska de göra om vi inte anger? Sparka oss, ge oss böter eller kasta oss i fängelse?

Det frågade sig en kompis som är gymnasielärare och som stod i folkmassan bakom Medborgarplatsen i söndags.

Från utlandet kommer också starka reaktioner där allt fler tycks undra vad fan vi håller på med här uppe i Sverige. Den tyska fackliga paraplyorganisationen DGB med sina nästan sju miljoner medlemmar har uttryckt stark oro och de om några vet hur det är att leva i ett angivarsamhälle där grannar skvallrar på grannar och där arbetsplatserna infiltreras av statens spioner.

Bred uppslutning

Uppslutningen här hemma är i det närmaste total. Offentlighetsanställda över hela landet har satt ner foten. Vårdförbundet, Kommunal och Sveriges lärare. Alla tycks eniga. Kasta förslaget i papperskorgen.

Att tjalla på ett barn med akuta magsmärtor eller gola ner någons mormor som råkat bryta lårbenshalsen för snarare tankarna till Anne Frank än till ett land där allt står rätt till.

Regeringen har tillsammans med rasisterna i SD gått fullständigt bananas när det gäller anständighet och mänskliga rättigheter men nu lär de få det tufft.

Så vad ska egentligen Ulf Kristersson, Johan Pehrson och resten av gänget säga till de hundratusentals sjuksyrror, barnmorskor och psykologer som inte alls är sugna att leka Stasi om lagen går igenom?

Och hur ska de göra när folk på vårdmottagningar, sjukhus och förskolor runt om i landet inte alls följer deras beslut om att ange?

Det är bristyrken det handlar om det och går knappast att ropa in vem som helst i operationssalarna för att göra jobbet.

Nu kokar det på hundratals arbetsplatser och striden kan mycket väl bli den hårdaste hittills för en fullständigt samvetslös regering som satt sig själva i en minst sagt svår situation.

Backar de från förslaget kan Sverigedemokraterna, garanten för att de sitter där de sitter, dra sig ur samarbetet och då är det tack och adjöss. Fullföljer de lagförslaget lär konflikten trappas upp rejält och frågan är om regeringen då står pall?

För golare har som sagt inga polare.